

Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
424-0237
424-0807
УНСоюз: 425-8740
Тел. з Нью Йорку:
ВАРЧІ 74125
УНСоюз: ВАРЧІ 7-5337

КОРОТКІ ВІСТІ

Віторок, 16 грудня 1969

В АМЕРИЦІ

КЛЮБИ МОЛОДИХ ДЕМОКРАТІВ АМЕРИКИ на 4-денній конференції в Лас-Вегасі вирішили відомою своїй країні. Вони вирішили зменшити найвищий вік своїх членів з 40 років до 35-ох років. Вони прийняли ще такі резолюції: скасувати всі закони, які забороняють передчасне припинення ватності, домагатися, щоб продаж і вживання марихуани не вважалися за злочини, тільки як прояви проти адміністративних заряджень. В окремі резолюції закликають молоді демократи до негайного відкликання американського війська з В'єтнаму та визнання комуністичних країн: Китаю і Куби.

ДЖЕЙМС Л. ФЛАВЕРНОН, який очолював Чорних Американців за вибір Ніксона - Егню в 1968-му році, твердить, що сам президент Ніксон винен в тому, що негритянське населення не придується до Республіканської Партії. Цей республіканець - негр правник в Лос-Анджелесі нарікає на те, що президент Ніксон не найменував досі негритів республіканців на якісь визначні посади. Він сказав: "Є численні кваліфіковані негрити республіканці, які можуть зайняти вищі пости". На його думку Республіканська Партія продвигала найбільш чорних років мати нагоду здобути серця чорних виборців аперше від часу Відбування.

КРАЙОВЕ ТОВАРИСТВО ПЛАНУВАННЯ передбачає інфляцію в 1970-му році, хоч число безробітних може збільшитися до 4.5 і до 5-ох відсотків. Так передбачає головний економіст цього Товариства Вільфред Луїс. На думку цього економіста інфляція сповільниться аж в четвертій чверті 1970-го року. Це сповільнення інфляції продовжуватиметься також і в першій чверті 1971-го року. Збільшення числа безробітних до 5-ох відсотків буде найбільшим відсотком в останніх шістьох роках. Крайове Товариство Планування - це безпартійна організація.

НАЙВИЩІЙ СУД ЗСА ВІРШИВ приспівити об'єднання шкіл в шістьох шкільних округах в чотирьох південних стейтах: в Луїзіані (три округи) і по одній округі в Алабамі, Джорджії та Міссісіпі. Це рішення відноситься до шістьох шкільних округів, але в дійсності воно матиме вплив на об'єднання шкіл для білих і чорних учнів також в інших шкільних округах в південних стейтах, де ще існують окремі школи для білих і чорних учнів. Згідно з рішенням Найвищого Суду у вище згаданих шкільних округах школи мають бути об'єднані найдалі до 1-го лютого 1970-го року.

У СВІТІ

33 ПІВНІЧНО - В'ЄТНАМСЬКІ ВОЙКИ ЗГІНУЛИ в минулу п'ятницю в бою за 5 миль від Квангхай у Південному В'єтнамі, недалеко від села Сонгмі, де билися з бережні мін. року відбулася "масова" цивільних. Між ними 30-ти цивільних - в'єтнамських жертвами були і дві жінки з двома дітьми. Чотири інші жінки і хлопці загинули разом із десятима північно - в'єтнамськими воїками. Американські старшини і преса стверджують, що однією з регулярних північно - в'єтнамських комуністичних армій, які серед повстанців В'єтконгу активну участь беруть озброєні жінки, які перейшли військовий вишкіл.

ФІЛІПІНСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ФЕРДИНАНД МАРКОС ВИСТУПИВ проти того, щоб ЗСА грали роль "міжнародного жандарма" та "міжнародного банкіра", але признав необхідність "привагою" Америки на Далекому Сході. Мовляв, менші і слабші держави можуть почуватися безпечними і розвиватись тільки під "атомовою парасолою" Америки.

АМЕРИКАНСЬКІ ВОЙКИ У В'ЄТНАМІ ВИСПЕЦІАЛІЗОВАЛИСЬ у засідках проти невеликих відділів регулярної північно - в'єтнамської армії, які просякають до Південного В'єтнаму вузькими стежками по чероз джунглі. Від кінця вересня ц. р. американці збили внаслідок таких засідок 1177 ворожих воїків, включно з кругло 400 провідниками, знайшли в джунглі 24 тонни харчів, знищили 113 бункерів та збили 35 слонів, що несли ворожий вантаж. Перехоплено теж 133 фунти документів.

ПРЕЗИДЕНТОВІ НІКСОНОВІ ЗВІТУВАВ прибулий з Південного В'єтнаму британський експерт партизанських воєн, сер Роберт Томпсон, колишній шеф військових операцій на Мальтійському півострові проти тамашних комуністичних партизанів. Ніксон просив його полегшити до В'єтнаму і перестудіювати тамашню ситуацію. Томпсон ствердив після повороту до Лондону у радіо - телевізійному інтерв'ю, що американські і південно - в'єтнамські війська мають тепер перевагу над комуністами.

НА АТЛАНТИЧНОМУ ОКЕАНІ ЗАТОНУВ один із найбільших кораблів у світі, британський танкер "Марпесса" містив 207.000 тонн. Вибух із нез'ясованої причини викликав пожежу і впродовж пожеги пошкодило, але вода вдерлася крізь спричинену пожегою діру. Два моряки пропали, два поранені. Той нафтоналивний корабель був збудований в Японії коштом 13.000.000 дол. і шойно з кімцем вересня ц. р. переданий до вжитку компанії "Шелл".

СГІПЕТСЬКА СТЕЖА ПЕРЕПРАВИЛАСЯ низьким по чероз Суецький канал та, стрівши на Синайському півострові ізраїльський "длік" із 6-ма особами, відкрила по ньому воєнськ: 5 осіб згинули, а шосту, ізраїльського сотника, єгипетські воїки взяли в полон і перевезли до Каїро. Ізраїльці признали, що їх сотник дістався в полон.

Політичні туристи з України в ЗСА, відвідують також Канаду

Нью-Йорк. — Під формальним керівництвом Арнольда Шефелюва, професора Київського інженерного інституту, прибула до Нью-Йорку велика група туристів, переважно з Києва, яка влаштує зустрічі і прийняття з "прогресистами". До групи входять, крім А. Шефелюва, два заступники голів Президії Товариства культурних зв'язків з українцями за рубежом і Українського товариства друзів з зарубіжними українцями, Михайло Іванович та Анастасія Бел-ла.

Палата схвалила збільшити пенсії соціального забезпечення на 15 відсотків

Вашингтон. — Палата Репрезентантів схвалила збільшення пенсії соціального забезпечення на 15 відсотків з 1-го січня 1970-го року і вирішила цей законопроект прислати до податкового законопроекту, як це зробив недавно Сенат. Тепер справа збільшення пенсій соціального забезпечення та податкового законопроекту об'єднують на окремій спільній Палатно - Сенатській Конференції, щоб вирішити розходження між обидвома текстами. Сенат збільшив найменші пенсії соціального забезпечення, які тепер становлять 55 доларів місячно до 100, Палата не прийняла цього збільшення, щоб не спричиняти "вєт" президенту Ніксона. Президент кинув разів погрожував, що не підпише податкового законопроекту, в якому збільшено вільну від оподаткування суму з 600 доларів до 800 доларів і в якому пенсії будуть збільшені до 15-ох відсотків. Голова Палатної Комісії Спосібів і Засобів Конгресу Вільбур Д. Міллс, який очолює спільну Конгресову Конференцію, заявив, що Палата може збільшити найменші пенсії соц. забезпечення в найближчому році, коли сповільниться темп збільшення інфляції.

Промислова продукція в листопаді зменшилася на два пункти

Вашингтон. — Федеральна Резервна Рада звітує, що в листопаді промислова продукція зменшилася на 2 пункти: в жовтні вона становила 173.1 в порівнянні з роками 1957-1959, а в листопаді 171.1. Листопадове зменшення промислової продукції було найбільше, бо в попередніх трьох місяцях продукція повільніше зменшувалася. В липні становила 174.6 в листопаді була на 3.5 пункти менша, що становило два відсотки. Звіт Федеральної Резервної Ради свідчить про те, що економіка цієї країни вступила в стан рецесії, що було б п'ятою економічною зминкою після закінчення другої світової війни. Але деякі економісти це не певні, чи це зачалася дійсна економічна зминка. Економісти звертають увагу на те, що зменшення промислової продукції частинно спричинене страйком в такій великій фірмі як Джеренал Моторс. Та все таки зменшення продукції, що його не спричинили страйк, в листопаді було більше, як в попередніх місяцях.

Всі чужинці в ЗСА мають в січні подати свої адреси Урядові Іміграції і Натуралізації

Вашингтон. — Уряд Іміграції і Натуралізації при Департаменті Справедливості пригласив всіх чужинців, які в дні 1-го січня 1970-го року перебувають в ЗСА, що вони мусять впродовж місяця подати свою адресу до Уряду Іміграції і Натуралізації. Подавати свої адреси мають всі чужинці так довго, поки вони не мають громадянства ЗСА, без огляду на те, як довго вони живуть в цій країні. Щоб згодити свою адресу, треба взяти в найближчому поштово урядові готову надруковану картку, яку треба виповнити та віддати в поштово уряд до рук поштового урядовця. Адресу кожної особи подається на окремій поштової картці, за датою до 14-го року адреси подають їхні батьки або опікуни. Коли хтось в січні перебував поза кордоном ЗСА, то має подати адресу Іміграційному Уряду до десятих днів після повороту до цієї країни. Хто без поважної причини не подає своєї адреси, той може бути депортований до тієї країни, звідки він прибув до ЗСА. На картці треба подати свою адресу, місце і дату свого народження, дату і місце, в якому він прибув до цієї країни, свою державну приналежність та число, що є подане на реєстраційній картці; коли перед цим числом є буква "А" то треба її подати.

Округа УНС в Монреалі завершує чотирірічний план розбудови

Монреаль. — Голова Округу і головний радний у НСоюзу Дмитро Попадінець інформув, що місцева Округа, перевіряючи стан своєї чотирірічної кампанії за розбудову УН Союзу, ствердила, що вона вже майже виконала своє річне завдання. Мавши в плані здобути десять відсотків своїх активних членів, число яких переходить 1.500, вона до кінця листопада придбала вже 127 членів, тому до кінця року залишається їй ще здобути лише 23 члени. Коли звяжати, що Округа придбала в одному місяці жовтні 41 членів, а в листопаді 29, то й немає ніякого сумніву, що в грудні завершить свою кампанію повним успіхом. Але Округа і її чільні діячі бажать не лише виконати чотирірічне завдання, але також свою міжкомуністичну повинність, щоб прийти на Конвенцію, яка відбудеться наступного року в травні, з повним виконанням чотирірічного клятву. Ця постановка тим потрібніша, що Округа в минулому мала кращі й гірші роки, й здобула впродовж останніх чотирьох років, до місяця листопада ц. р., разом 553 члени. До повного виконання чотирірічного клятву, чотирьох років до 1974 року, їй треба здобути ще 100 членів.

ПРЕЗИДЕНТ ВІДКЛИКУЄ ДАЛЬШИХ 50.000 ВІЙСЬКА З В'ЄТНАМУ, ПЕРЕСТЕРІГАЄ ВОРОГА ПРОТИ ПОСИЛЮВАННЯ ВІЙНИ

Вашингтон. — Президент Річард Ніксон заявив у своїй радіо-телевізійній промові до народу у понеділок 15 грудня ц. р., що він відкликає дальших 50.000 американського війська з В'єтнаму, при чому це станеться впродовж найближчих чотирьох місяців, до 15 квітня ц. р. Таким чином, з попередніх відкликуваних військ за урядування Ніксона, число військ ЗСА у В'єтнамі зменшиться на 110.000, дійшовши до 434.000 на 15 квітня ц. р. Президент пригадав три передумови для відкликування військ з В'єтнаму: поступ на Паризькій конференції, поступ у розв'язку й босадності південно - в'єтнамських військ і став бойових дій на В'єтнамському воєнному фронті. Президент з жалем ствердив, що на Паризькій конференції не досягнуто ніякого поступу. Комуністи далі наділяються на прийняття умов, які рівняються насильницькому наставленню комуністичного режиму в Південному В'єтнамі та пониженню Америки. "Цього ми не можемо прийняти і не приймемо" — заявив Президент. Він казав на неуступливості Північного В'єтнаму у справі полонених, як на характеристичний доказ жорстокості і небажання миру у ворога. Зате Президент ствердив великий поступ у здобутті південно-в'єтнамської армії перебрати тагар війни від американців, при чому покликався на звіт від безстороннього знавця, британця Роберта Томпсона", який був одним з найбільших архітектів перемоги над комуністичними партизанами на Малайях". Президент перерахував його книжку, в якій Томпсон висловився дуже критично про спосіб ведення війни у В'єтнамі, зокрема брак підготовки Південного В'єтнаму боронити себе, і 7 жовтня ц. р. бачився з Томпсоном. Президент просив його поїхати до В'єтнаму і скласти йому об'єктивний оглядовий звіт. Після 5-ох тижнів студій у В'єтнамі, Томпсон склав Президентові звіт, що його Президент назвав "обережно оптимістичним". Ствердивши, що ворожі ворожі інфляції до Південного В'єтнаму президент Ніксон признав, що відкликування в такому часі війська з деяким ризиком, але він уважав, що варта взяти такий ризик в ім'я миру. Зате він ще раз гостро перестеріг ворога, щоб той не використував ситуації і не посилював воєнних дій, бо в такому разі "я не завагаюся жити строгих і успішних засобів, щоб спростувати ситуації". Президент подякував народові, зокрема Палаті репрезентантів, за підтримання його в його зусиллях досягти справедливий мир. Ворог, втративши надію на перемогу на бойовищах, розраховував, що переможе внаслідок незгоди в американському народі. Та жінка завила ворога. Президент закликав Північний В'єтнам розпочати діалоги переговорів. У такому випадку "будемо гнучкими й поступливими", але в одному тільки ЗСА не поступляться: щодо права Південного В'єтнаму рішати про свою майбутність.

Західна Німеччина відмовляється визнати Східно Німеччину за рівну собі

Бонн. — Речник західнонімецького уряду Конрад Алерс відкинув останню вимогу Східнонімецького диктатора Вальтера Ульбріхта, щоб Західна Німеччина визнавала "у міжнародно-політичному відношенні" Східнонімеччину за "рівну й суверенну державу". К. Алерс ствердив, що Західна Німеччина готова признати існування Східної Німеччини як міжнародно-політичного утворення, але не може підписати й ратифікувати у парламенті такий договір, який поставив би під сумнів міжнародний статус Берліну, тим паче, що Східна Німеччина заперечує той статус у відношенні до Східного Берліну. Алерс ствердив, що Східна Німеччина ставить шораз інші вимоги, бо спершу обмежувалася була тільки до вимоги, щоб визнати існуючі в Середній Європі кордони й відмовитися від війни, як засобу пологоджування політичних конфліктів.

Дубчека призначили на амбасадора ЧССР до Туреччини

Прага. — Колишній перший секретар компартії ЧСР, Александр Дубчека, який в січні минулого року заочаткував був демократизаційний курс політики в Чехо - Словаччині, що його Совіти здавали своєю збройною інвазією, дістав призначення на чеського амбасадора до Туреччини. Під натиском з боку Москви Дубчека скинутий був з становища партійного шефа й зроби його головою парламенту, але згодом побили його також того становища, виклинувши із партійної Президії, але залишили ще в партійному Центральному Комітеті. Призначення Дубчеки на амбасадора до далекого Туреччини можна вважати за бажання позбутися його з Чехо-Словаччини, але й одночасно за деякий догляд довіри до нього й відкинення вимог сталінізму, щоб поставити Дубчека під захист Москви. Москва дала згоду на таке призначення. Турецький уряд негайно погодився на ту кандидатуру.

Союзова Округа в Джерзі Сіті на 25% перевищила свій минулорічний здобуток

Джерзі Сіті. — Минулої п'ятниці, 12-го грудня, тут у приміщенні Українського Народного Дому відбулися останні чотирірічні організаційні збори місцевої Округи, метою яких, за словами її голови Антона Шарана, був перегляд здобутків і сил та можливостей місцевих союзних Відділів, які становлять Округу. Після звіту голови п. А. Шарана з діяльності Округи за останній час, прийнятий на зборах гол. секретар УНСоюзу д-р Яролав Падох числами подав свій чотирірічний звіт, який мав мету не лише покрити втрати, які в цій році є особливо великі, але й подати про дальший ріст членства Союзу. За його словами за масовий приплив нових імігрантів до ЗСА і Канади та не менш масовий приплив нових членів до УНСоюзу рівно 20 років тому, тепер приходиться платити високу ціну. В одному 1949 році до УНСоюзу вступило понад 8.000 нових членів. Більшість з них забезпечилися 20-річними громадянськими, які тепер досіла до (Замітання на стор. 5).

В УКРАЇНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ АРЕШТИ ПИСЬМЕННИКІВ, НАУКОВЦІВ І СТУДЕНТІВ

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — Згідно з одержаними тут повідомленнями, на Україні протягом останніх п'яти місяців відбулися дальші арештованні й суди над діячами української культури й науки, як також студентами. У Дніпропетровську, крім поета й журналіста Івана Сокульського, про арешт і суд над яким вже було повідомлення в еміграційній пресі, арештовано молодого поета Миколу Кульчинського. В Києві був арештований студент Київського Державного Університету Олег Бахтиров, як також — дня 20 липня 1969 року — співробітник Української сільськогосподарської Академії, економіст Степан Бедріло, 27 років. Над Миколою Бреславським, а не Береславським, як було в попередніх повідомленнях, який зробив спробу самосамопалення перед будинком Київського університету, відбувся суд, у висліді якого його засуджено до двох і пів року ув'язнення. Одержано також повідомлення, що депортований в Мордовію для закінчення 25-річного вироку письменник і мовознавець Святослав Караваєвський, був перевезений знову до Києва і перебуває там під слідством в новій справі. Арешт І. Сокульського, С. Бедріла підтверджений також у повідомленнях російськоюмовної підпільної "Хроніки" поточних подій, № 10 за 31 жовтня 1969 р. Згідно з поданнями в цій "Хроніці" відомими, С. Бедріла після арешту відвезено до Львова. Обвинувачують його в читанні підпільних документів, зокрема статті про самосамопалення С. Макухи 5 листопада 1968 р. і про спробу самосамопалення М. Бреславського в лютому 1969 р. В одному із сіл біля Львова, де живе мати й сестра С. Бедріла, переделено тричі обшук, матір його і сестру ліваське КГБ переслідує у зв'язку із справою С. Бедріла були арештовані ще два студенти Львівського сільгоспінститута. С. Бедріла обвинувачують за статтю 62-го КК УССР. Водночас із цим в загаданому номері "Хроніки" подано повідомлення, що у вересні 1969 року відвідував у Тернополі процес десяти підсудних, обвинувачених за статтю 64 КК УССР в поширюванні підпільних документів про національні питання і про події у ЧССР.

У Бангкоку відбулась третя Конференція ВАКЛ

Бангкок, Тайланд. — У столиці Тайланду, місті Бангкоку, на початку грудня ц. р. відбулась Третя Конференція ВАКЛ. Світової Антикомуністичної Ліги. На запрошення урядових кіл Тайланду, як також президента В'єтнамської Республіки генерала Тьє, у працях Конференції взяла участь делегация Антикомуністичного Блоку Народу, яку очолював голова ЦК АБН і Провідник ОУН Ярослав Степанко. ВАКЛ видає англійською мовою журнал "ВАКЛ-Волетель", що виходить у Південній Кореї. Три місяці тому одно число "ВАКЛ-Волетель" було присвячене загальній боротьбі українського народу.

Адв. Анна Чопик обрана на віцепрезидента Братерського Конгресу Нової Англії

Кембридж, Масс. — В суботу, 6-го грудня, тут відбулась річна збрания Братерського Конгресу стейтій Нової Англії, в результаті яких головою ради Українського Народного Союзу адр. Анна Чопик була обрана на віцепрезидента цієї важливої установи. В збірний взяли участь делегати 22 братерських союзів, між ними й УНСоюзу. Головними промовцями на збірний були стейтій сенатор Вільям Д. Віє та голова пенсильванію-оціяльних працівників стейтійового шпиталю в Бостоні Джек Сарманилі. Під час наради окремо вишановано членів братерських союзів, які піддали в обороні волі у В'єтнамі, між ними українцяєл. п. Миколу Зозулю, члена 374-го Відділу УНС. Під час наради секретарка 238-го Відділу УНС Анна Ремик звітувала про свою активність як голова референції публічних зв'язків і вона також була обрана на голову резолюційної комісії. Крім названих, під час бенкету були представлені ще інші приватні діячі УНСоюзу, між ними Михайло Ремик з дружиною, Василь Мігоян з дружиною, Фред Давид з дружиною, Петро Мороз, Володимир Федорів з дружиною, Володимир Гетьманський з дружиною, Іван Болончук та Дмитро Мельник з дружиною. Всі вони є урядовцями Відділів та організаторами членів УНСоюзу в окрузі Бостону.

Адв. Анна Чопик

ЛМКлюб у Нью Йорку відзначив 35-річчя літературної праці Нестора Ріпечького

У минулу п'ятницю 12-го грудня в Літературно-Мистецькому Клубі в Нью-Йорку відбувся, влаштований ЛМК і 1-им Відділом УДУК літературно - вокальний вечір, присвячений 35-літньому ювілеєві літературної праці письменника з Торонто Нестора Ріпечького. Вечір відкрив голова Клубу д-р В. Ржепечський. Доповів "Нестор Ріпечький — вітер з України" прочитав мистецтво Володимир Ласовський. З читанням поезій і прози ювілята виступили: Ганна Кореньовська, Мирослава Ласовська, Алла і Вачеслав Давиденки. Співачка з Дітройту п-і Мирослава Крук, присвячений 35-літньому ювілеєві літературної праці Марти Цибик, виконала кілька арій чужоземних авторів і кілька українських пісень. Присутні дружини оплесками виявляли захоплення своїм задоволенням.

СВОБОДА
FOUNDED 1953
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For USA members monthly \$5.
Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зріст злочинства і гроші

Після аттестату 5 червня м. року проти сенатора Роберта Кеннеді през. Линдон Джонсон призначив 13-членну Комісію для розгляду причин злочинства і засобів його поборювання під проводом кол. президента Джон Гопкінс університету в Балтиморі, Мд., брата покойного президента ЗСА, д-ра Мілтона Айзенгавера. Під кінець минулого тижня д-р М. Айзенгавер склав докладний звіт з праці цієї Комісії президенту Ніксонові і віддав пресову конференцію. Він признав, що не сподівається, що рекомендації Комісії будуть швидко здійснені, але висловив надію, що найдалі як за п'ять років треба головну увагу звернути на загрозливі внутрішні відносини, які, мовляв, є тепер для Америки небезпечнішими, ніж відносини міжнародні.

Хоча на тієї Комісії не було одностайного думок щодо масових публічних демонстрацій, чи вони принципово шкідливі і загрозливі для внутрішнього ладу держави, чи, може, допускаючи в спокійних межах і корисні, як поштох до законодавства, — Комісія була одностайна щодо причин зросту злочинства, порушення громадського ладу в Америці та засобів, якими треба встановити „закономірність і порядок“. „Щораз вища хвиля індивідуальних і групових актів насильства“ переконала членів Комісії, що її причинами є не тільки „небезпечна урбанізація, расова дискримінація, нехтування людською тожестістю і спонукає людських дії“, але й традиція жорстокості з піонерського періоду історії Америки. Мовляв, як тоді, так і тепер, окремі особи і цілі групи беруть у свої руки виконання „справедливості“, нехтуючи легітимними органами безпеки і правосуддя.

Але сама Комісія здавала собі справу з того, що для успішності боротьби проти щораз зростаючого злочинства треба не тільки теоретично поставити що справу на початку списку найактуальніших турбот країни, але й практично для розв'язання цієї проблеми призначити величезні гроші. Отож Комісія вираховувала, що треба рішуче призначити по 20 мільярдів дол. на суспільну опіку — не назвавши це сум. потрібних на збільшення поліцейської і судової апаратури. Ясно, що поки тривають В'єтнамська війна і грошова інфляція — гроше „закономірність і порядок“ мусить залишатися тільки гарним гаслом, чекати, поки його можна буде здійснити.

Підземна війна

Назовні між комуністичним Китаєм і комуністичним СРСР насталі помітні відірвання від часу, коли помер комуністичний диктатор П'яньгані В'єтнам Го Чі Мін. Тоді, у вересні, Косігін і Чу Ен-лай зустрілись у Пейпінгу, після чого заступник міністра закордонних справ СРСР Кузнецов розпочав переговори з Китаєм. На двох тижнях комуністично-китайського кордоні затихла стрілянина.

Але обидва червоні „брати“ далі вигострюють свої ножі. В азіатській частині СРСР створено спеціальну військову округу, Москва значно посилює вербування „добровільців“ на поселення в Сибір і Азії, особливо в області прикордонної ріки Амур, а політичному втікачів з Китаю, старому комуністичному Ван Мінго, дала змогу через радіо говорити про створення „нової комуністичної партії Китаю“, покищо з кількох тисяч китайських втікачів, які живуть на советській території. Західнонімецький журнал „Шпигель“ повідомляв, що листівки Ван Мінга, скеровані проти Мао Тсе-тунга та його наступника Лінь Біяо, „якось“ проникають на китайську територію, їх бачили навіть у самому Пейпінгу. Крім того, СРСР почав насилати десятки й сотні свідків „туристів“ до Гонг Конгу: вони припливають туди на советських лікусових пароплавах „Вайкал“ та „Хабаровск“, кожний із них має фотокамеру, кожний скуповує і фотографує все, що потрапляє з Китаю до Гонг Конгу. Ті „туристи“ — це добре дресовані і підготовлені шпигуни, деякі з них дуже добре знають китайську та англійську мови. До цих заходів Москви треба ще додати посилення військового типу підготовки молоді в школах та всього населення в прикордонних із Китаєм районах.

Тим часом, Мао Тсе-тунг також не спить: мільйонні маси китайців проходять „оборонний курс народної міліції“, частину атомових обладнань уже вивезено з Тибету з наміром від СРСР провінції Сінкіанг, преса й радіо посилюють атаки на Москву, мовляв, „советські ревізіоністи й американські імперіалісти“ злягалися, щоб виступити проти Китаю. Протилежності між СРСР і Китаєм завеликі, щоб їх розв'язати і найдовшим переговорам.

Ганна Черинь

ХИТРА МАНІТРА

Наших сусідів обікрали, перерви на каву, а десять у та ще й серед білого дня. Правда, день був не білий, а сірий, бо наше місто — індустріальний центр, але прислів'я не міняться. По-економічній люди, бідаються та плачуться так, наче щось незвичайне сталося.

А в наших модерних суспільстві злочинство — це невід'ємна частина життя. Кожний тепер краде: крадуть робітники на роботі, крадуть продавці крадуть гроші, крадуть діти в батьків, крадуть дівчата кавалерів у своїх найближчих подруг, обікрадають продавці крадуть гроші, крадуть навіть сенатори у Вашингтоні! Навіть і по вкрадє майже щодня. Правда, крадєте не тільки гроші, а тільки хвиляні із би злочинів операції важкі-п'ятнадцять: п'ять під час

МІЖ ВАТИКАНОМ І МОСКВОЮ

Мюнхен. — Ця тема була обговорена на конференції 10 грудня в Мюнхені з участю людей різних конфесій, духовних і мирян. Дискусію на тему „Ватикан - Москва“ відкрив д-р Надія Теодорівна, білоруської національності, і Петро Ковалевський, зросійщений українець, племянник знаменитого соціолога проф. Максима Ковалевського (помер у 1916 р.). Петро Ковалевський працює в редакції ліберального тижневика „Русская мысль“ у Парижі.

Доповідачі добре ознайомлені з положенням релігій під комуністичними режимами і знають з власного досвіду настрої й тактику нерівних осіб в Ватикані щодо Православної Церкви на чолі з „патріархом московським і всієї Русі“.

Відома, що в Римі діє віддана в системі Католицької Церкви Колегія Русусів. Ця установа дбає за зближення Католицької Церкви з православними на Сході Європи, росіянами, білорусами й українцями. У Ватикані ставляться позитивно до „діалогу“ з „нез'єдненими“ християнами як також до дискусій з атеїстами - комуністами й не-комуністами.

З свого боку, проводники московської Православної Церкви змінили дещо свою ороку пропаганду проти Католицької Церкви і виявили охоту до „контактів“ з тротестантами і католиками.

Хоч відома, що Московська Православна Церква цілком підпорядкована урядові комуністичної партії, яка політично веде пропаганду проти релігії, у Ватикані прийнято як гостя з Росії митрополита Нікодіма. Він правив літургію в Колегії Русусів і за звичаєм, залишив на пам'ятку риз („облачення“) в церкві, в якій відбулася служба.

Доповідачі казали, що Нікодім та інші ієрархи Московської Православної Церкви виконують усі накази комуністичного уряду, котрі їм передає міністер церковних справ Куродов. Від Куродова залежить зміст „Вестника московской патриархии“. В цьому журналі майже третину займає пропаганда, що має показати „боротьбу за мир“ уряду СРСР. Куродов деколи затримувє вихід журналу на 2 або й 3 місяці, коли не всі матеріали написані так, як вимагає політика уряду.

Делегати Москво-овської Православної Церкви, буваючи у різних країнах, виправдують усе політику свого уряду і заперечують переслідування релігії в СРСР. В надії на довіру чужинців, вони показують фотографії обновлених церков в СРСР, знімки старовинних ікон, церковних посудів і т. д. Туристи водять в обновлені державним коштом храми в Сергієво-Посаді під Москвою, запрошують на церковні служби, де гримлять феноменальні баси диаконів і чути янгольські голоси хорів. Чужинці не сміють зна-

П. А.

ХТО ВІДПОЧИВАЄ НА КУРОРТАХ В КРИМУ

„Радянська Україна“ з 5 грудня у вісті з Симферополю під наг. „Сезон триває“ інформують: „Кримом і взимку мандрують лєнінградці, архангєльці, москвичі, воркутани, є серед туристів воронки, горьковці і велика група сибіряків, зокрема з Красноярського краю. Крим лєбнозньо приймає гостей“. Київська газета подала, що цієї зими в Крим відпочиватимуть 60 тисяч таких гостей та що всі туристичні бази швидко розбудовуються.

Незадоволені з українських баптистів

„Сетель Істини“ — російський баптистський журнал, що редагується Ів. А. Кметю, який перейшов від українських баптистів у Канаді до росіян, у числі 9-му за вересень 1969 року, в статті „50-літній ювілей“ накидається на українських баптистів за те, що вони створили своє Українське Об'єднання і „почали возбуджати к самоопредєленію“ українських баптистів.

Дух статті, автор її Н. Шельпук, зводиться до того, що всі українці - баптисти мають належати до так званого „Російсько - Українського Союзу Баптистів“, який на протязі 50-ти років свого існування вірно служив інтересам російського імперіалізму і в останніх роках не раз гостив на своїй фермі в Ашфордівці виласців Москви, які приймають сюди для пропаганди московського комунізму.

Автор статті хвалиться „досягненнями“ свого російського союзу, але промовчує той жалюгідний факт, що його Союз за 50 років букіально нічого доброго не зробив ані для українського народу, ані для українського баптизму, хоч і називається „російсько - українським“. Зате українські баптисти за короткий час своєї історії, як вони „почали возбуджати к самоопредєленію“ душі синів свого народу, створили своє українське баптистське літературне, видали десятки тисяч книжок, співаників, трактатів та інших релігійних і патрістичних заборавлених літературних поправкою р і д н о у українською мовою, створили своє видавництво „Дорога Правади“, набули власну друкарню, мають свої органи — „Піснєць Правади“, „Християнський Вісник“ та інші журнали, своє радіооблаштування „Голос Євангелія в Україні“, свої церкви, громади, гуртки мелоді та жіночі гуртки, пересілають Слово Боже в Україну і з успіхом стають на захист гонимих за віру в Україні, незалежно від віросповідних переконань. Чи мали б українські баптисти все це, коли б вони належали до російського союзу?

Ми, приятелі українських баптистів, прикро заскочені духом російських баптистів. Ми думали, що баптисти, незалежно від їхнього походження, відзначаються не тільки толерантністю, але й пошаною до переконань інших, любов'ю до ближніх, підтримують волю, самовизначення народів, спротивляються тоталітаризмові та поборюють зло в усякій формі. І якщо все це без сумніву можна застосувати до баптистів, а англі - саксонських баптистів зокрема, то, як видно, до цього рівня російські баптисти й усі ті, що йдуть із ними, ще не доросли.

Л. Д. Стирчук

Читайте українські книжки і газети, бо часто читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

Олександр Домбровський ЯРОСЛАВ ПАСТЕРНАК, ЯКИМ Я ЙОГО ЗНАВ

30 листопада цього року відійшов від нас заслужений наш археолог, проф. д-р Ярослав Пастернак. Як дослідник античної історії, а зокрема ранньої історії України, я не вважаю себе компетентним подавати фахову оцінку наукової діяльності Пастернака. Це належить зробити хтось із наших, на жаль, нечисленних у диспорі археологів на сторінках наукового журналу. Задаючи цієї, допосадованої до висок популярного часопису, статті подати жмуть спомини про Пастернака, як скромний причиню до його біографічних даних, до характеристик його особистості й в кінці як китицю квітів на його свіжій могилі.

Моя знайомство з Пастернаком датується від 1935-56 років, коли я почав відвідувати в товаристві покойного історика Т. Коструби наукові засідання Комісії старої історії України при НТШ у Львові. Головою Комісії був покойний І. Крип'якевич, а секретарем — Я. Пастернак.

В пам'яті залишилася мені напівмарна картина відвідування протоколу з попереднього засідання Комісії Я. Пастернаком, який з питомих йому піднесенням голошу та виразним акцентуванням зитував про попереднє засідання. Його піднесення, за жартівливими словами Т. Коструби, „офіційно - секретарський“ голос відрізнявся від більш спокойного й тихого голосу І. Крип'якевича. Та й характерні згадані покойних уже учених були різними. Я. Пастернак був більш безпосередній, а І. Крип'якевич радше з дипломатичною вдачею.

Так само голосно з акцентуванням важливіших моментів виступав наш покойний археолог свої доповіді і досить темпераментно, а під час дискусій, цитуючи не раз з пам'яті біобіографічні дані до своєї доповіді включно з датою видання праці та сторінкою.

На засідання Комісії заходив і директор бібліотеки культурного осередку львівських старорусів п. Генієвський, учень Шпахотова і добрий знавець літописів. Знання археологічного матеріалу й літописів доповнювалися, під час дискусій. Пастернак був назагал все уважливий, часто злегка жартівливий, але при тому з делікатною резервою до таких молодих adeptів науки, яким і я тоді був, тобто до „термінових науковців“, як сам жартівливо висказувався.

Пізніше та резерва у відношенні до мене зникла, а на її місце пришло дружнє ставлення. Але це наступило щойно в часах советської окупації Львова, коли ми обидва знайшлися на терені львівського університету — покойний як професор — керівник Катедри археології на місці польського археолога, Леона Козловського, а я — як виконуючий обов'язки старшого асистента при Катедрі античної історії. Ми були сусідами, бо приміщення

Як приїде чоловік, треба буде провести диспут, хто з нас у тім винуватий, хоч я і так знаю, що я.

Приїхав поліцей. Обидва, заглядаючи усміх так, як би перепирив, що ще доброго лишилося. Питав, на кого маю підозру, і я ледве стримався, щоб не сказати „на вас“. А за поліцією найхушля і повна хата сусідів. Почалися ахання та охання.

Дорогесенька, що це у вас сталося?

Та нічого, просто люди прийшли провідати, — кажу, щоб не робити сенсації.

А чого ж поліція приїхала? Вас обікрали!

Та ні, то ми з чоловіком мали деякі аргументи... Та ж вашого чоловіка вдома нема!

Ну, то ми через телефон сварилися.

Та не крийтеся, вас таки обікрали. Нема чого соромитися, що ж не ви обікрали, а вас?

Ну і згадка ж наша баба Мокриша! Що її не скажи, то ласо добру інтерпретацію...

го помешкали, а застав його при науковій праці. Покойний майже ніколи мене до Праги: роботи доктората, бо мені не дуже то сподобалося, і ходив до свого знайомого, що з часів визвольних змагань, полк. Візанція з ірландським виключенням для мене у німецьких властей „директешайн“ до Праги.

На американському ґрунті ми відновили стару дружбу й почали навіть деяку співпрацю, а саме над ілюстрацією картою європейської Сарматії, головною українською територією (лекселізування деяких місцевостей тієї карти), а далі над питаннями, чи римські легіони перейшли Карпати і чи побували на з а х і дньоукраїнських землях.

Нелегкий шлях еміграційного життя позначився й на покойному: він став більш замкнений у собі та, гіркуватий навіть у відношенні до своїх друзів. Кілька років тому під час його добути в Нью Йорку ми зустрілися на його доповіді в УВАН. Проходячись на вулиці, він поклав мені дружню руку на рамя і сказав: „Пробачне, докторю, коли вас чинимбує дітків з останніми юнами. Я іноді сам себе не пізнаю... Перед вами ще не один закрит на мистецтвському шляху, а я вже...“ — не докінчив, лише стиснув мені руку. Ми розшулювалися, і він зник у вечірньому сумерку.

А сьогодні — його вже немає між нами. Шкода, що не спочине в тій улюбленій доріжній землі, яку досліджував і з якої видбував інших, але з якими свідками нашої ранньохристиянської й історичної давнини. Честь Прахові По-го!

„Хіба на Україні є українська мова?“

У тижневик „Християнський Голос“ з листопада п. В. Гринько в замітці „Чому не по-українськи?“ розповідає про свою зустріч з групою студентів із Африканських країн, які рік тому вчилися в Київському університеті. У групі були два студенти, що добре вчилися по-російськи.

„Коли ж я запитав їх, чи не знають вони трошки української мови, — пише п. В. Гринько, — вони відповіли мені таким дивним запитанням: „А хіба на Україні є якийсь окрем українська мова?“ Бравий дим запитом, я мусів відповісти їм те, що здавалось мені, цілком не треба було б висловлювати студентам, які вчилися в університеті столиці України. Виявилось, що за пару років навчання в Київському університеті їм ніхто не зверну уваги, бо їм на існування української мови. Вони були певні, що, крім російської мови, яку вчили і яку чули в своєму університетському оточенні в Києві, ніякою іншою мовою на Україні не говорять“.

На запитання В. Гринька, чи не знають ті два студенти якоїсь української мови, вони заповіли: „Волга, Волга, мати родина“.

Відзначення 20-ліття діяльності Товариств Прихильників УНРеспубліки

Більшості чл. відбулася в українському селі біля Бруку Ювілейна зустріч для відзначення 20-ліття Товариств, що були створені для моральної і фінансової підтримки Державного центру УНРеспубліки в ЗСА. Організаторами зустрічі були Т-ва Прихильників УНР в Нью-Йорку, Філадельфії, Бавид Бруку, Ньюарку й Тренкуну.

Зустріч розпочала молебень, який відправив о. М. Замлинський. Ювілейна збірка відбулася в павільйоні. Сцену прикрашено тризубом і прапорами. Збірники відкрив заст. голови Об'єднання Прихильників УНР інж. А. Гудовський і запросив Пресидію в складі п.п. І. Крамаренка, І. Паливоду, П. Димаренка, К. Марущака, І. Степанова, О. Шевченка, І. Ковалюка. Після виступу американського гімну виступили з святковою промовою голова Об'єднання Прихильників УНР проф. І. Паливода, який привітав присутніх і зазначив значення ювілею в цій діяльності Товариств. Учасники зустрічі прийняли заклики до всіх прихильників Д. Ц. УНР про збір національного датку 20-го січня.

Після відбулася мистецька вечірка, якою проводив інж. Гудовський. Програма розпочалася виступом жіночого хору "Горлиці" під диригентом Василя Пташницького, що існує при Т-ві Ньюарк-Тренкун три роки. Хор виконав пісні: "Привіт, Україно", "Давний плавай, Леонтовичу", "Ой гори, ой гори, ой гори", "Хор руських Леонтовича", "Тихо над річкою", "Дрібні дощик іде".

Економічний вечір у Філадельфії

Дирекція "Тризуба" поставила із заданості до українського громадянства за підтримку підтримку щадних витратитися влаштуванням "Економічного Вечора", що відбувся в домі Укр. Громади при 23-й Б'юро аул. у Філадельфії в суботу 16-го листопада.

Віпрашу організували при співпраці Української Громади і 10-го Відділу Союзу Українок Америки.

Віпрашу рішень Економічного Вечора та успішне проведення його треба завдячувати дялому добровольцям. В цьому заслу- га Юрія Рибак, який був модератором програми.

Віпрашу відкрив голова Товариства п. Богдан Халдун. Він поінформовав присутніх, що "Тризуб" існує у Філадельфії майже 50 років. Під час депресії велика кількість американських банків і закладів банкрутувалися, і вкладники потратили всі свої заощадження, але членів "Тризуба" не пропав ні один цент.

Член управи Української Громади п. Осип Бакай дав цікавий коментар про українські клопи на терені ЗСА, що про важливу роль, яку вони відіграли у початковій стадії українського зорганізованого життя в цій країні. При українських громадах Клобих організували перші читальні Товариств та інші товариства, що під час масової імміграції до ЗСА українських переселенців після другої світової війни деякі Клоби очили перехідними таборами, в яких люди жили аж до знайдення відповідного місця проживання.

Завдалося б, що музей української пам'яті Укр. Державності з рр. 1917-1920, як українські гроші та поштові марки. Та хто був на Економічному Вечорі, той погодиться, що це було найбільш відповідне місце для цієї виставки, по-фактому влаштованої п.п. Володимиром Жовнірчуком і Степаном Даниловичем.

Гості почули цікаві пояснення п. В. Жовнірчука, з якого довідалися, що перший "поштовий міст" був створений не під час Берлінської блокади, але в часі УНР, коли українські літаки ввозили гроші з Берліна, де вони друкувалися, а Українського Уряду до цього часу не було, тому, що Україна була тоді оточена ворожими державами і всі наземні шляхи були закриті.

П. С. Данилів, відомий філателіст, подав цікаву інформацію про українську поштову марку.

Крім виставки грошей і поштових марок була нагода оглянути й унікальну виставку українських відзнак, яку вміло влаштував д-р Ю. Рибак. Цікаві його пояснення на тему: "Економіка у відзнаках" завершили частину програми, що була призначена виставкам.

Головною atrakцією вечора була доповідь віце-президента Філадельфійського Національного Банку п. Ігора Шуста на тему: "Долар у центрі міжнародних фінансів". Прелегент при допомозі діаграми з'ясував економічну ситуацію в ЗСА і зв'язав з нею вартість американського долара, який після другої світової війни став підставою вартості валют багатьох країн, заступаючи під цим оглядом британський фунт стерлінга. Щоб запобігти частим змінам вартості поодиноких валют на міжнародному ринку, залежному від американського долара, міжнародна Фінансова Установа з осягом у Вашингтоні, до якої належить 105 країн, правдоподібно заведе т. зв. міжнародну валюту. Якщо б це сталося, тоді золотий перестав б бути покриттям вартості грошей.

Присутні довідалися від п. І. Шуста, що приблизно тиждень перед Економічним Вечером він дав інтерв'ю представникові радіо мовлення "Голосу Америки" ред. М. Долінському про свою працю віце-президента одного з найбільших американських банків і керівника закордонних операцій, зв'язаних з країнами Латинської Америки, куди він робить часті службові поїздки. Прелегент згадав про свою доповідь на Економічному вечорі, що й було передано в Україну на хвилях "Голосу Америки".

Після доповіді були питання і дискусія на тему виставки і головно цікаво і корисно доповіді п. І. Шуста. У цій частині програми велике число гостей брало участь в дискусії.

На закінчення вечора голова Українського Горжана-ського Клобу п. Михайло Курник подякував всім учасникам програми Економічного Вечора і попросив всіх на перекрутку, яку приготували пані-членки 10-го Відділу Союзу Українок Америки.

Після цього дискусія була більш оживленою, і усі часи були задоволені.

Абсолютенти Українознавчої Школи Дітройт-Захід

Цьогорічний матуральний іспит був другим в історії Школи українознавства на заході міста Дітройту. До матурального іспиту приступили шість учнів. Одинадцять років тому класа мала коло тридцятьох учнів. Кожного року деяка кількість учнів залишала школу, але шістька йшла завзято до означеної мети.

Письмовий іспит відбувся 31 травня, а усний 14 червня 1969 року. Іспитова Комісія складалася з: о. шамбеліна Михайла Бехевича, інспектора Школи Українознавства м-гр Фаліни Любінецької, директора школи Івана Білоуса, проф. Тетяни Назаренко й проф. Якова Яворівського. Матура відбулася під гаслом 50-ліття Соборності України. Абитуриєнти склали іспити з такими вислідами: Маруся Назаренко і Маріяна Зубар з добрим, Лідія Гладич з дуже добрим, Маріяна Гордінська, Світлана Мокра і Мирон Федак з відзначенням. Додатково Маріяна Гордінська нагороджена почесною грамотою від Шкільної Ради УКА.

22 червня в приміщенні абсолютентів відправив Службу Божу о. шамбеліна М. Бехевич і вголосив проповідь, підкреслюючи християнське виховання абсолютентів, любов до Батьківщини та української культури. Після Служби Божої відбулося прийняття у шкільній аудиторії. Промовляли: проф. Я. Яворівський, інспектор Ф. Любінецька, проф. Т. Назаренко, а від гостей п.на Маріяна Лисківська. Від абсолютентів висловила подяку учительському збору й батькам Маріяна Гордінська. Від батьків п.ні Дозя Федак передав іспитовій комісії письмові подяки. Роздано дипломи і нагороди у формі книжок з української літератури. Окреме

3 РАДІО ЖУРБА ОБНЯЛАСЯ

Однієї суботи (11-го жовтня) я гостював у Союзі/ції. Якраз того дня на нашій оселі відбувся З'їзд Лікарів, Зустріч молоді та збірарів один пластовий курінь на черговий свій вишкіл та гуртків.

Красу "Союзівки" того дня не опишати. Якимсь незвичайним способом вис під цю пору з відпочинку висіли, а осінь із чистим-пре-чистим повітрям нанесла на дерева такі у своєму чарі не-кажовні і невиспівані кольори, які найкращішим о.м у мистецтві схвилюють душу. До цього зеленого щастя треба додати ще людей. Люди з усіх кінців Америки заповнили наш шматочок України до більш вже нікуди. Майже кожна родина вважала за свій гарний обов'язок привезти з собою дитини, наповнену достатком і радістю. Але щастя мого охопило, коли я помахував до лісу. Я відразу не повірив своїм очам — з одного авта, на площі, де стояли машини, одна мама витягла для одного свого люблячого мотоцикла, а для другого стрілку, справжню малу рушницю, з патронами. Ось декілька хвилин — і ці два гайдуки, один із зброєю стріляв у лісі, намагався вбити вивірку, а інший з ревнощем носився доріжкою від центру оселі аж до Львова — при цьому по дорозі розганяючи старших людей, що мали не-обережність у цей час пере-ходжуватися під лісом. Доктор Штебунчик, це три доктори, яких я призначив, на жаль не пам'ятаю, різко за-протестували проти такої роз-ваги — і два „підпарубки“ віднесли зброю і мотоцикл до авта. Я думав, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що на цю-му весь цей неприємний ін-цидент і закінчиться. Та не так сталося. Як лише з'ясувалося, що всі люди пішли до „Веселки“ бавитися — я по-магав у свій найкращий кур-тук Союзівки, бо мене пла-стуні запросили виступити на їхній ватрі. Що ж — два вже знайомі мені обурюють зно-ву під підсумком об'явилися. Один із зброєю цілий у елек-тричну лампу, хоч на ній ви-вірки не було, а інший ви-потири гасав дорогою, при-тому ледве не звалив у ка-наву стареньку паву з пали-цею. Я був виведений з рів-новаги — я їх збештав — а вони мені відповіли: „Мама нам дозволила то що Ви на-масте до говорення!“. Хочу зазначити, чи та мама, що привезла синків із зброєю і чортюпхас, не подумала, що вони, ті її дорогі синочки могли своїми „розвагами“ покалічити чи згорюжити жи-ття не лише вивірки, а й лю-дині — отож вони могли на-шіх чудових оселі-завдат-тяжкого клопоту, якого Со-юзівка, на щастя, ще не ма-ла, але через таких мам мо-же легко мати. Скажете, а де ж були керівники оселі — пан Квас і пан Слободян? Коли тисячі осіб прибула на оселю — їм, бідним, вору-не було коли глянути, вони фізично не могли за дівто-рою чи підлітками доглядати. Дивус інше — як мама могла додуматися свої ча-ди з такими розважками при-чачадати, на одну з най-кращих і найпокірніших ос-ель привозити? Чи в неї не було бодай жменьки со-вісті, яка б штовхнула її на розумнішу путь. Закінчу-ю. Привозте, повними автами привозте в Союзівку дітей, із забавками, песиками, котиками — ті діти нам стар-шого серце розселили. Але коли ви, дорогі батьки, „ошасливість“ своїх дітей чортюпхаси — мотоциклами, які ревноще підносять наво-до двох миль, і коли Ви тур-буєтеся придбати своїм Пе-трам і Іванам рушницю для вивірок і пташок — не б'єте, віднесіть зброю і мотоцикл до авта. Я думаю, що

Успіхи нашої молоді

Мабуть немає дия, щоб в одній чи другій місцевій американській пресі в тих містах, де існують українські громади, не було українського прізвища між тими молодими людьми, що вирізняються серед інших своїми способностями і своїми успіхами. Це тим більш замітне, що на сторінках тієї преси повно всляких вісток про цілком протилежні „успіхи“ багатьох молодих людей — їхні бешкети в школах чи навіть зударі з поліцією.

До тих наших молодих людей, що їх відмітили місцеві американські газети, належить Юрій Вірт в Джерзі Сіті, студент останнього року середньої школи, який саме тепер виповняє всі необхідні документи, щоб в новому 1970/71 академічному році почати свої вищі студії в одному з великих університетів. Місцевий щоденник „Джерзі Джорнел“, надрукувавши фотознімку Юрка, пише, що він є президентом фотографічного клубу в середній місцевій школі св. Петра і найбільшу частину свого вільного часу в школі проводить в шкільній фотографічній темничці. Бувши президентом клубу, він має подбати про постійне постачання фотографічних матеріалів та фотографічного устаткування. Він також є членом редакційної колегії шкільного журналу і його фотографіч-

Юрко Вірт

ним редактором. Інтересуючись місцевою і крайовою політикою, Юрко бере активну участь у політичних форумах своєї школи — пише „Джерзі Джорнел“.

Юрко Вірт є сином відомих і активних місцевих громадян, покійного вже св. п. Івана і Катерини Віртів. Після недавньої смерті батька, живе з матір'ю. Ного старший брат Петро відбув військову службу і одружився та живе в іншій громаді. Юрко від малечку є активним в парафії, Пласті і Народному Домі. Від кількох років постійно під час ваканцій та у вільному часі працює в „Свободі“ і УНСОЮзі. Планує студіювати журналістику і є кандидатом на одну із двох повних стипендій УНСОЮзу на такі студії.

КОНГРЕС ПЛАНУЄ ЗРЕФОРМУВАТИ СЕБЕ. Палата Підкомісія Правил вже має готовий 143-сторінковий проєкт, який називається Реорганізаційний Закон з 1970-го року, в справі якого ведуться переслухання. Ось деякі пункти цього реорганізаційного проєкту. 1. Конгрес мав би мати в серпні ваканції кожного року, крім воєнного часу. 2. Користуватися компютерами, які мали б виконувати механічну працю в різних комісіях та інформувати членів Конгресу. 3. В конгресовій бібліотеці мали б працювати фахівці в більше як 20-ох ділянках, які мали б інформувати членів Конгресу. Остання реформа Конгресу була в 1946 р.

СОВІСТЬКО - КИТАЙСЬКІ ПЕРЕГОВОРІ У ПЕЙПІНГУ ПЕРЕРВАНО на тиждень тому, що на засідання Верховного Совету СРСР виїхали до Москви провідники СРСРської делегації, віце - міністер закордонних справ Василь Кузнецов і генерал Вадим Матросов. Ті переговори у Пейпінгу йдуть від 20 жовтня ц. р., але покищо ще до нічого не довели.

Збережимо пам'ять про мартирологію українського католицького духовенства

19-го жовтня 1969 відбулась у Філадельфії стрічка українського громадянства в пошану польових духовників Української Армії. Була це перша цього роду культурна імпреза, яка збирала значну кількість публіки, що зміла оцінити духу в уартість і силу в змаганні за волю і здобуття своєї рідної держави. Поштовхом для цієї імпрези стала книжка „Польові духовники Української Галицької Армії“, з якої відчитано деякі уривки. В книжці цій сказано, що процентово, зі всіх станів в УГА найбільше жертв зложиди польові духовники. В ній мав бути поміщений ще один розділ під заголовком „Мартирологія“. Цей розділ я в останній хвили відтиснув, бо властива мартирологія укр. кат. духовенства відбулась і по першій світовій війні і під час та по другій світовій війні. В тому часі зни-

щено багато нашого культурного доробку, порушено церкву і в жорстокий спосіб убито багато священників. Матеріали про це належало б конечно зібрати разом і видати їх окремою книжкою. Розкрити по журналу х споминів будучий історик не знайде. Та їх небагато. Це обов'язок живих свідків цієї трагедії нашого народу ці матеріали для історії зберегти.

Іх рішиться я зібрати, упорядкувати і, коли Господь дозволить, видати окремою книжкою. Тому звертаюсь з просьбою до всіх наших громадян, людей доброї волі, написати потрібні до цього спомини, подаючи дані про місцевість, родину, чи особу — ким і в який спосіб священники були убиті.

Відомості прошу слати на адресу: 221 East Sedgwick St., Philadelphia, Pa. 19119.

о. Іван Лебедев

Українські інженери винайшли нову методу світляної реклами

Київ. — На Світову Виставку ЕКОО-70 в Японії вже відіслано апаратуру для писання на великому екрані світловими різнокольоровими літерами новин. Новини можна „писати“ навіть на зашмареному небі. Новий спосіб, базований на напівпровідниках, винайшли українські інженери у м. Вінниці: Євгеній Боровник і Ю. Голубівський. Український „електронний інформатор“ подає написи на екрані, які можна читати навіть на віддалі в півкілометра. Інформація, записана на спеціальну стрічку для електронного апарату, може з'являтися на екранах в зеленій, червоній, або жовтій барвах, або ж відразу двох кольорів. Московська „Правда“ з 5-го листопада 1969 р. сповіщала про винахід, зроблений „винницькими інженерами“, у вісті „Вогненна стрічка в небі“, оминаючи вже навіть географічну назву Ук-

раїна. В Японії цей новий винахід напевно буде демонструватись під маркою „російський“, Українські винахідники відкинули закордонні методи світляної реклами, в тому і з рухливим „текучим“ текстом неонові реклами, як задорогі і непрактичні, та створили власний оригінальний прилад. У Москві, поблизу Інституту Електроніки СРСР, вже споруджується надала станція для „писання світляної газети в Повітрі“. У вісті зазначено, що „будь-яку інформацію будь-якою мовою світляна газета покаже глядачам через одну-дві хвилини від часу одержання тієї інформації“. Зазначено, що така беззвучна світляна інформація є дуже важливою для великих міст, де шуму й так забагато: до гуркоту авт у советських містах долучається рев радіоголосників на площах.

ВАСИЛЬ ГАНЧУК (1919-1969)

(посмертна загадка)

24-го жовтня коло першої год ранку Всевишній Господь покликав до себе палкого українського патріота — Василя Ганчука.

Вістка про це сколихнула всю громаду монреальською передмістя — Ляшії, де живе родина Ганчуків. Сколихнула вона не лише громаду св. Василя Великого, в якій покійний самовіддано працював, сколихнула вона і православну громаду св. Юрія в Ляшії, серед якої покійний здобув пошану, любов і довіру. Похоронне заведення „Р. Вукія“ не бачило ще такого здвигу людей, які приходили помолитися за душу сл. п. Василя Ганчука. Панахиди за спокій душі покійного відправляв настоятель церкви св. Василя Великого о. Василь Бригавський.

В понеділок 27-го жовтня тіло покійного перевезли до храму св. Василя Великого, де о. Вас. Бригавський відслужив Літургію і чин Похорону, виголосивши зворушливе слово про Покійного.

Всес. о. Вас. Бригавський заявив, що Покійний Василь ще до скликання Вселенського Собору був соборником, і що свідченням цього є масова участь в похороні українців, незалежно від їхнього віровизнання.

Після Богослуження похоронна процесія вирушила до Ляшійського цвинтаря.

Буйні вітри котили по небі чорні хмари, які ховались за шпильми величавого дівочого монастиря, що красується біля цього цвинтаря, ніби летіли все далі на схід чи може аж до рідних стріх, щоб сказати і там рідним, що зараз тут в Ляшії чужа але гостинна ка- надійська земля приймає в своє лоно великого сина української землі, який без звання, без чинів та титулів чесно, гордо без залицяння з ворогами, вірно і неугнуто ніс тяжкий хрест якого поклала на нього наша Церква й наш знедолений народ.

О. В. Бригавський запро-

сив від імені парафії св. Вас. Великого та рідні покійного зібратися в заці „Прощити“ на Поминальну Трапезу, приготувану жіноцтвом Ляшійського Відділу Ліги Українських Католицьких Жінок.

Поминальною Трапезою керував Голова Парафії св. Василя Великого о. Василь Кішак.

Промовляв побратим Василя Ганчука проф. Степан Геба, який сказав, що покійний Василь був надзвичайно діяльною людиною, глибоко розумів вагу освіти для народу, розповсюджував добрі книжки між українцями. Бібліотека Василя Ганчука є чи найбагатішою бібліотекою серед українців в місті.

Учителька Рідної Школи, вона ж і секретар Відділу Укр. Нар. Союзу ч. 465, пані Текля Мороз говорила про те, якими гарними рисами відзначався Покійний; який прагнув виховати свого сина на доброго українця. Вона задала п. Петра Калішчука, який опікувався дружиною та сином Богданом під час хвороби покійного.

Потім промовляв пан Петро Цехощ, який знав покійного найкраще. Василь Ганчук не шкодував часу ні гроша, щоб українців єднати в одно, він не дивив людей на східняків і західняків.

Автор цих рядків, кум покійного Василя підкреслив у промові високі прикмети покійного як людини, християнина й українця.

З добрим словом про покійного виступив також пан Микола Пасічник з Вінніпегу, який прибув до Монреалю, щоб віддати останню шану своєму давньому приятелю Василю.

Не можна не сказати кілька слів про дух рідної співпраці між православними й католиками під час похоронного обряду.

Офіційно всі поминальні Богослуження виконував о. настоятель церкви св. Василя Великого в м. Ляшії,

НОМУНІКАТ

ЖЮРІ КОНКУРСУ СУЖ КАНАДИ НА ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ АВТОРІВ

На розгляд конкурсу на- тупило 33 твори молодих авторів, зголошених під 16 гаслами: 14 статей, 9 нарисів, 5 репортажів, 5 віршів.

Докладно переглянувши та обговоривши ці твори, журі конкурсу призначило:

Першу нагороду Романові Сенькову, за нарис „Дивак“ (Гасло „Буйтур“, журнал „Зозулька“). Премія 30 дол.

Три другі нагороди отримали:

1. Юрій Копаць за статтю „Навчання української мови (Гасло „Студент“ часопис „Новий Шлях“).

2. Марія Грушкевич за статтю „Чи українська мова конечна для збереження української ідентичності?“ (Гасло „Осиротіла Церква“, „Новий Шлях“).

3. Петро Мельницький за нарис „Осиротіла церква“ (Гасло „Осиротіла Церква“, „Новий Шлях“).

Премії за 2-гу нагороду по 20 дол. кожна.

Три треті нагороди отримали:

1. Ірина Мостович за нарис „Недокінчена вишивка“ (Гасло „Самотниця“, пластовий журнал „Юнак“).

2. Катерина Горбач за статтю „Традиція чи майбутнє?“ Гасло „Студентка“,

журнал „Пластовий Шлях“).

3. Рената Шаран за статтю „До лицаря на білому коні“ (Гасло „Американка“, журнал „Зозулька“).

Журі конкурсу вважає за потрібне зазначити, що відносно велика кількість учасників конкурсу та різноманітність у тематиці надісланих творів свідчить про живе зацікавлення української молоді у вільному світі справами української літератури і культури взагалі.

У виборі творів для нагороди журі керувалося такими критеріями: 1. Оригінальність задуму, 2. Композиція твору, 3. Актуальність тематики.

Веручи під увагу те, що учасники конкурсу — молоді, початкуючі автори, журі не ставило надто високих вимог до художнього рівня надісланих творів — тому й визначені твори не позбавлені більших чи менших літературних недоліків, так само, як і невідзначені твори не можна вважати цілковито безвартісними.

Бажаємо всім учасникам конкурсу наполегливої, успішної праці над дальшим удосконаленням своїх творчих спроможностей.

Журі: Б. Олександрів, А. Стебельська, Д. Струх, Торонто, 20. X. 1969

проте і православні священники — отець Чижів та о. Костюк брали участь в панахидях та похороні, віддаючи честь покійному Василю, як доброму українцеві та доброму християнину. Цей дух співпраці ще глибше зазначився в отечі В. Бригавський, звертаючись до православних священнослужителів відправити заупокійні Богослуження за покійного.

На закінчення трапези від імені дружини покійного Лесі та сина Богдана пан Петро Калішчук, подякував за допомогу, й висловив співчуття, а паня за поминальний обід.

Замість квітів присутні по-

жертвували на будову старечого дому в Монреалі 285 доларів.

На заклик пані Т. Мороз організовано збірку на віддання репортажу про похорон покійного Василя Ганчука в українській пресі, яку так ревно покійний за свого життя підтримував.

Збірка принесла 111 доларів, переслано до шістьох часописів по дол. 18.50.

Так закінчилося повне діяльність, запалу і горіння життя людини, християнина й українця — славної пам'яті Василя Ганчука. Хай пошле йому Всевишній Господь Вічну Пам'ять, а гос-

С. Лантук

УВАГА!

ЧИКАГО

УВАГА!

САМОПОМОІЧ

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПЛАТИТЬ ДИВІДЕНДУ ВІД 1-ГО СІЧНЯ 1970 Р.

5%

БЕЗ ОГЛЯДУ НА ВИСОТУ ВКЛАДУ І БЕЗ УВАГИ НА ТЕ, ЯК ДОВГО ГРОШІ Є НА ОЩАДНОМУ КОНТІ ВКЛАДЧИКА.

Обслуговує:

- ✓ дешевим кредитом
- ✓ державними студентськими позиками
- ✓ поштовими переказами (Моні Ордери)
- ✓ подорожними чеками (Травелерс чеки)
- ✓ Нустодієн контами
- ✓ автобусові „товкенс“

Централа:

2351 W. Chicago Avenue
Chicago, Ill. 60622
Tel.: NU 9-0520

Філія:

5000 N. Cumberland Rd.
Chicago, Ill. 60636
Tel.: 625-9830

В 1969 р. виплачено:

церквам	\$1,468.50
організаціям	3,770.85
пресі	2,223.40
укр. радіо	1,538.00
разом	\$9,000.75

СОЮЗОВЦІ! ЮВІЛЕЙНА КАМΠΑНІЯ ПРИНЕСЛА ДОСІ 4.654 ЧЛЕНІВ. ЩЕ ТІЛЬКИ 346 ЧЛЕНІВ БРАКУЄ ДО ПОВНИХ 5,000. ПРИСВЯТІТЬ УВЕСЬ СВІЙ ЧАС ДЛЯ ДОПОВНЕННЯ ЦЬОГО ЧИСЛА, ЩОБ З ПОВНИМ УСПІХОМ ЗАКІНЧИТИ ВЕЛИКИЙ ЮВІЛЕЙ БАТЬКА СОЮЗУ!

ІЗ ХРОНІКИ КЛІВЛЕНДУ

Телевізійна різдвяна програма Хору „Дніпро“

Хор „Дніпро“ на телевізії. З наближенням свят Різдва Христового в кожну українську хату завітає знову дух рідних різдвяних традицій. І хоч формою ці традиції позая Україною поволі затираються, то змістом вони ще довго матимуть вплив на українську родину в діаспорі.

Щоб звести Хор Різдва, Український Хор „Дніпро“ в Клівленді матиме півгодинну телевізійну, кольорову передачу з програмою українських колядок і щедрівок на каналі ч. 5 станції WEEV, в суботу 3-сіння 1970 р. о 1-ій годині, на полудні. Хор висунути у повному складі: як чоловічий, жіночий і мішаний та з оркестрою під диригентурою і мистецьким керівництвом Е. О. Садовського.

Опера „Анна Ярославна“

Український Клівленд нарає 28 листопада п. бача нову оперу-прем'єру „Анна Ярославна“. Це музичний твір д-ра Антона Рудницького на лібретто поета Леоніда Полтави. Оперу у своє 75-ліття, презентує українським громадам Український Народний Союз. Зала на 17 сотень буде майже виповнена, на сцені відомі наші актори-солісти: Галина Андреева, Марта Кокельська, Євгенія Васильєва, Орієн Гевко, Лев Вайнарович, Юрій Богачевський, Петро Захарчук, Іван Гоща Український Хор „Дніпро“ і Симфонічний оркестр. Багато праці вложили при підготовці прем'єри: Зенові Чайківський, Рексольна Гарасимович, Рома Приймач-Богачевська, Розалія Кошут, Василь Дорошенко і Марія Свікл-Рудницька. Це нове, воно присвячує до себе змисли зору і слуху. Ідея вичання й інтереси держави депо відміни від вичання князя Володимира Великого з греккою Анною і вичання польської королеви з литовським князем Гайлоном. У першому випадку Візантія поширила свої

Зустріч Об'єднання Українських Лісників

Присмню згадуються проведених серед гірської природи спільні зустрічі нашої лісницької братії. На рідних землях ми з'їздилися на такі зустрічі до гостинного дому п-ства Луцьких в Ячнині на Поділлі, або до Рафайлової до інсп. інж. Юркевича чи до п-ства Могильницьких під Дрогобичем. Об'єднання Українських Лісників, засноване вже на еміграції, продовжує ці наші традиції та влаштовує щорічну товариську з'їзду, вправді без рушниць та мисливських трофеїв, зате у добрій, невимушеній, товариській атмосфері та з молодечим розмахом і гумором. Спершу ці товариські зустрічі ОБУЛД-у відбувалися у п-ства Кочанів в Віндемі, а від трьох років — в Лексінгтоні біля Гантеру в гостинному і привітному комі кол. Яримовича.

Свої гарні спомини з надліснички у Явиринку переніс кол. Яримович у гори Кетекіл, які може не дорівнюють красою нашим Карпатам, зате привняли його привітну відлику у гарній закуток над гірським потічком. І тут вже третій рік збирається лісове і „цивільне“ товариство на щорічні зустрічі ОБУЛД-у. Кожного року пані Дарія приготувала з великим смаком мисливські улюблені страви і кожного року на просторій веранді збирається лісова братія, щоб серед спогадів, повістяночок, жартів та щирого гумору провести ще один день у любовному товаристві.

Під час щорічної зустрічі любителі книжки мали також змогу провести кілька годин в товаристві п. радн. Шухевичевої, маларки, яка у своїй бібліотеці зберегла рідкісні „білі круки“ давніх видань перекладів Шевченка, Федьковича, В. Шухевича і численних інших. У привітній атмосфері ми дискутували з пані Шухевичевою, людиною високої духовної культури, про перші видання нашої літератури, про приспівані історичні традиції Галичини, що їх збудив до життя Маркіян Шашкевич, про світогляд нарастаючої тоді світської української інтелігенції, яка під впливом ідей Шевченка перейшла до праці у всіх ділянках національного життя. Ми пригадували собі давні заслужені роди Шухевичів, Кормосів, Окулевських, Левицьких й ін. та їх заслуги в нашому політичному, суспільному і культурному житті.

Нашу лісницьку зустріч влаштували колеги Бачинський, Дорош, Ушак і Пришляк. На ній не бракувало також і нашої молоді, „домашньої“ і „зайшлої“. Ця молодь алаштувала нам ввечері „прадзіву“ пластову ватру при співах, жартиливих оповіданнях та спогадах. А наступного дня в неділю ціле товариство подалося до гучульської церкви у Гантері — помолитися Богу. Молоді Юрко Яримович урочисто читав Апостола, а невідомий кол. Геда увіковічав нашу зустріч на фотографічному філімі.

Р. Кобринський

Д-р СТЕПАН ВАНЧИЦЬКИЙ

Д-р Степан Ванчицький, член Рідного, Приятельства і Знайомства, що 18-го листопада 1969 р. в Мельбурні, Австралія відійшов у Вічність на 80-му році життя, наші Невідкадувані СТРИН, ВУНКО і ДІДУНЬО

Сл. п.

братанок — ВАНЧИЦЬКИЙ ТАРАС і ПІННА
братанка — ПІКАЛО КАТЕРИНА і ОЛЕКСАНДЕР
сестринка — СТАНИЦЬКА НАДІЯ з Рідною
сестрини — СТЕПАНІШКА МІРОСЛАВ і ІВАННА

Бл. п. ІОСИП ХУДОБА

Д-р Степан Ванчицький, член Рідного, Приятельства і Знайомства, що 18-го листопада 1969 р. в Мельбурні, Австралія відійшов у Вічність на 80-му році життя, наші Невідкадувані СТРИН, ВУНКО і ДІДУНЬО

Посліпний був членом 194-го Відділу УНСОУ.

ПАНАХИДА — у вівторок, 16-го грудня 1969 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку.

ПОХОРОН в середу, 17-го грудня 1969 р. з того ж похоронного заведення о год. 9:30 ранку до церкви св. Юра, відтак на цвинтар Gate of Heaven, Westchester.

Горем прибиті — МІКОЛА — брат з Рідною

В суботу, 20-го грудня 1969 року

о 10-й год. ранку в Катедральному Соборі СВ. ВОЛОДИМИРА Української Православної Церкви в Америці 160 West 82-nd Street, New York, N. Y. відбудеться

ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА В 40-й ДЕНЬ СМЕРТІ

св. п. Варвари Василівни ЛУК'ЯНОВИЧ

вона померла 10-го листопада 1969 р. в Парижі. НАТАЛІЯ ВЕТУХОВА та ДРУЗІ ПОКИННОЇ

Бл. п. МИНОЛА СТИСЛОВИЧ

Д-р Степан Ванчицький, член Рідного, Приятельства і Знайомства, що 18-го листопада 1969 р. в Мельбурні, Австралія відійшов у Вічність на 73-му році життя, наші Невідкадувані СТРИН, ВУНКО і ДІДУНЬО

Нашою сучасною вісткою з Рідною, Приятельства і Знайомства, що 14-го грудня 1969 р. відійшов у Вічність на 73-му році життя

Посліпний був членом 194-го Відділу УНСОУ.

ПАНАХИДА — у вівторок, 16-го грудня 1969 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Quinn Funeral Home при Broadway і 36-й вул. в Асторії.

ПОХОРОН в середу, 17-го грудня 1969 р. о год. 9-й ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Чесного Хреста в Асторії, а відтак на цвинтар у Bronx.

Горем прибиті: дружина — МАРИЯ дочка — АННА з мужем ТЕОДОРОМ БАНКО вучни — ОБСАНА і ДАРИЯ

ПОДЯКА

Всеслава Пан-Отич на чолі з настоятелем церкви св. Юрія Переможця в Трентоні Всеслава Отчим Ф. Кульчинським, Приятельства, Асторам, Землякам Зеленої Верховини, Каліфорнієцьким ім. Т. Шевченка, Дружам Плату, Союзом Українок Америки, всім які звеличили пам'ять Покинутого в цих похороні й вилічили в невичний вінок, як і наші поклади для Найдорожчої нам Людини

Бл. п. МАРИНА СТИСЛОВИЧ

Д-р Степан Ванчицький, член Рідного, Приятельства і Знайомства, що 18-го листопада 1969 р. в Мельбурні, Австралія відійшов у Вічність на 73-му році життя, наші Невідкадувані СТРИН, ВУНКО і ДІДУНЬО

Посліпний був членом 194-го Відділу УНСОУ.

ПАНАХИДА — у вівторок, 16-го грудня 1969 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Quinn Funeral Home при Broadway і 36-й вул. в Асторії.

ПОХОРОН в середу, 17-го грудня 1969 р. о год. 9-й ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Чесного Хреста в Асторії, а відтак на цвинтар у Bronx.

Горем прибиті: дружина — МАРИЯ дочка — АННА з мужем ТЕОДОРОМ БАНКО вучни — ОБСАНА і ДАРИЯ

Бл. п. ІВАНА САМОНИШИНА

Всім Вам, які в році жалоби були з нами, укланюючи нам дії смутку і болю — в імені Ріднини складаємо щирі подяку.

Батько, дружина, діти

В пам'ять Покинутого передано: 100.00 дол. на Церкву-Пам'ятник в Банд Брук, Н. Дж., 50.00 дол. на Храм ім. Симона Петлюри в Парижі, 50.00 дол. на Бібліотеку ім. (мисл) Петлюри в Парижі, 50.00 дол. на Платонів Фонд ім. Дрота, 25.00 дол. на Видання Фонд В. Вишнєвського, 25.00 дол. Сиротам в Європі.

Бл. п. МАРИНА СТИСЛОВИЧ

Д-р Степан Ванчицький, член Рідного, Приятельства і Знайомства, що 18-го листопада 1969 р. в Мельбурні, Австралія відійшов у Вічність на 73-му році життя, наші Невідкадувані СТРИН, ВУНКО і ДІДУНЬО

Посліпний був членом 194-го Відділу УНСОУ.

ПАНАХИДА — у вівторок, 16-го грудня 1969 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Quinn Funeral Home при Broadway і 36-й вул. в Асторії.

ПОХОРОН в середу, 17-го грудня 1969 р. о год. 9-й ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Чесного Хреста в Асторії, а відтак на цвинтар у Bronx.

Горем прибиті: дружина — МАРИЯ дочка — АННА з мужем ТЕОДОРОМ БАНКО вучни — ОБСАНА і ДАРИЯ

Бл. п. ІВАНА САМОНИШИНА

В першу річницю СМЕРТІ

Сл. п.

ІВАНА САМОНИШИНА

будуть відправлені

ПАНАХИДИ

в суботу, дня 20-го грудня 1969 року о год. 12-й дня в Православній Церкві: СВ. ЮРІЯ ПЕРЕМОЖЦЯ в ТРЕНТОНІ 331 Centre Street СВ. ПОКРОВИ в ЦІТРОНІ при 29th Street ДРУЖИНА, ДІТИ, БРАТ

Бл. п. МАРИНА СТИСЛОВИЧ

Д-р Степан Ванчицький, член Рідного, Приятельства і Знайомства, що 18-го листопада 1969 р. в Мельбурні, Австралія відійшов у Вічність на 73-му році життя, наші Невідкадувані СТРИН, ВУНКО і ДІДУНЬО

Посліпний був членом 194-го Відділу УНСОУ.

ПАНАХИДА — у вівторок, 16-го грудня 1969 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Quinn Funeral Home при Broadway і 36-й вул. в Асторії.

ПОХОРОН в середу, 17-го грудня 1969 р. о год. 9-й ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви Чесного Хреста в Асторії, а відтак на цвинтар у Bronx.

Горем прибиті: дружина — МАРИЯ дочка — АННА з мужем ТЕОДОРОМ БАНКО вучни — ОБСАНА і ДАРИЯ

Бл. п. Ярослава Ковалишина

Для вшанування пам'яті нашого Члена на Фонд „Дар Любові“ для Верховного Архискепа Кардинала Йосифа Сліпого складають 40.00 доларів (через „Самопоміч“ в Нью Йорку) ЧЛЕНИ і СИМПАТИЗАНТИ ГРИГОРІЙСЬКОГО КЛОНУ „Чорноморської Схід“ в Нью-Йорку, Н. Дж. і околиці

Бл. п. ІВАНА САМОНИШИНА

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ нашого Найдорожчого МУЖА, БАТЬКА і ДІДА

Сл. п.

ІВАНА ПОНЯТИШИНА

буде відправлена

у четвер, 1-го січня 1970 року СЛУЖБА БОЖА в Українській Католицькій Церкві РОЖДІСТВА ПЛМ. Лос Анджелес, Каліф. та СВ. ПОСАФАТА, Трентон, Н. Дж. Дружина — АННА Донька з мужем — ЛЕСЯ і ЛЕВ Донька з мужем — ЛЮБА ВОЛОДИМИР і ЗІРКА (Лос Анджелес, Каліф.)

Бл. п. Івана Шепаровича

Замість квітін на свічку моголу Дорогого Стрипка

Бл. п. Івана Шепаровича складаємо 25.00 доларів на Храм св. Софії у Римі. Ольга і Микола КУЗЬМОВИЧІ

Бл. п. Івана Шепаровича

Замість квітін на свічку моголу

Бл. п. Івана Шепаровича складаємо 15.00 доларів на Храм св. Софії у Римі. Ольга ФЕДАК-ШЕПАРОВИЧ

Пластова Станиця в Нью Йорку

КІН ПЛАСТУНОК НЕДІЛІ, 21 ГРУДНЯ 1969, від год. 10-ої до 2-ої по пол.

ПЛАСТОВА ДОМІВКА 142 — 2nd Avenue, New York, N. Y.

РІЗДВЯНИЙ ЯРМАРОК

на який запрошуються ВП. Батьків і Шановне Громадянство. Булава Коша

Союзова Округа в Джерзі Сіті...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

виплати й тому ми мусимо в цім році покрити незвичайно великі втрати, які в порівнянні з деякими попередніми роками, зросли в чотири. Проте, досі не лише покрито всі втрати, але й маємо деяку надвишку, яка по-

ВАСИЛЬ БАРКА РАЙ — роман

Ціна 2.00 долари "СВОБОДА" 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬЮ ЙОРКУ

П'ЯТНИЦЯ, 19-го ГРУДНЯ 1969 р.

ДОПОВІДЬ

інж. РОМАНА КОБРИНСЬКОГО

14 ДНІВ В ЕВРОПІ

Враження з поїздки по деяких містах Франції, Італії, Австрії і Німеччини. Поезвання храму св. Софії в Римі. Доповідь ілюстрована численними прозірками. Початок о год. 8-й веч.

Український Музичний Інститут Америки Інк.

ДАРІЯ ДРОГОМІРЕЦЬКА

ПІЯНИСТКА

абсолютниця Паризької Вищої Консерваторії державної студентівської Французької Республіки

ВИСТУПІТЬ ІЗ ПЕРШИМ В ЗСА

КОНЦЕРТОМ

в неділю, 28-го грудня 1969 р. о год. 5-й по пол.

в залі Українського Інституту Америки

2 Схід 79-та вул. в Нью Йорку

ВАСИЛЬ БАРКА РАЙ — роман

Ціна 2.00 долари "СВОБОДА" 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ВАСИЛЬ БАРКА РАЙ — роман

Ціна 2.00 долари "СВОБОДА" 81-83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

Субота, 31-го січня 1969 року

В ЗАЛІ ROOF GARDEN HOTEL PIERRE 5th Avenue at 61th Street, New York, N.Y.

Вступ за запрошеннями. Стріпй вечірній.

ОРКЕСТРА: АМОР

Коктейлі: 7:30 веч. Початок Бенкету і Валу 8:30 веч. Вступ на Бенкет і Валь: \$30.00. Студенти на Валь: \$7.50 Чеки вписувати на Ukrainian Medical Association.

Українське Лікарське Т-во Північної Америки — Відділ Метрополії Нью Йорк

— влаштовує —

БЕНКЕТ І БАЛЬ

З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

Зголошення приймас до 17-го січня 1970 р.

Roman Kuzalovsky, M.D. 625 East Passaic Avenue, Bloomfield, N.J. 07003

Квитки виключно в передпродажі. Дохід на добродійні цілі.

ЗГОЛОШЕННЯ ДЕБЮТАНТОК приймас п-ні О. ТЕРЛЕЦЬКА 233 Eastern Parkway, Newark, N.J. 07106 Тел. (201) 875-2568

Помилково подано в запрошеннях тел. ч. 743-2568 — правильно поправити.

КОМІТЕТ

ПРОЦЯ
MALE

MAINTENANCE REFRIGERATION MECHANIC
Salary range from \$3.62 per hour + overtime. Company seeks refrigeration mechanic, who possesses a Blue or Red Seal license. Duties will include maintenance of approximately 350 tons of refrigeration equipment, as well as associated plant maintenance. This is a permanent position. Our Company offers a fully-paid benefits package.
Mr. Lichenstein, 991-6500
THEOBALD INDUSTRIES
Ft. of Sanford Avenue
Kearny, N.J.

MACHINE OPERATORS
Experienced rolling & drawing mill operators or willing to learn, overtime, fringe benefits, good pay, steady work, apply in person.
Kagen Dixon Wire Corp.
400 Blair Rd., Port Reading, NJ (Woodbridge)

SERVICE MEN
Prominent national firm needs outside men. Experienced in upholstery. Good starting salary plus benefits. Excellent opportunity. Call necessary. Only full time dependable. People considered. Call service dept.
(212) 647-5000

JANITOR
Modern paper converter located Edison area. Good starting salary, fringe benefits. Hours 8 to 4:30 P.M. Must speak English.
Bienfang Paper Co.
125 Jackson Avenue
Edison, N.J.

MAINTENANCE MEN
механічними здібностями. Навчимо, якщо потрібно. Голоситись:
B & E Manufacturing
450 Murray Hill Parkway
East Rutherford, N.J.
(201) 933-9300

HANDY MAN
в зрілому віці, зі загальним досвідом, повний час, денна дифіда, 5 днів в тиждень, 40 год. \$100 на тиждень. Всі бенефіти, юнія, добрі умови праці.
Tel. Natall (516) 269-6424

WAREHOUSE HELP
Growing Englewood Firm has excellent permanent opportunities.
Warehouseman
Material Handlers
Order Packers
No experience required 8 AM-5 PM. Starting salary \$90 per week. Merit increases. Advancement opportunity thru promotion from within. We offer paid vacations. Free life insurance, group hospitalization and major medical including dependents. Tuition assistance plan for qualified applicants.
For interview call
Mr. Monteleone
Tower Crossman Corp.
1 West Forest Avenue
Englewood, N.J. (201) 567-6900
An equal opportunity employer

MOLDING FOREMAN
ADMIRAL PLASTICS
is offering career opportunities to experienced injection and/or blow molding foremen. Top salaries are being offered to those who are qualified molders and willing to accept responsibility.
Your chances for promotion are limited only by your own willingness to learn work and accept responsibility. Our plant is new, working conditions are the best. Besides good salaries, the Company provides a liberal insurance plan for qualified people. If you have experience in injection or blow molding and are seeking an opportunity, call right now.
ADMIRAL PLASTICS
(212) 649-8007 Mr. Frost

CABINET MAKERS
Must be experienced.
Because of our growth we have openings for cabinet makers. Steady work. Top wages & fringe benefits.
8825 Tonnelle Avenue
North Bergen, N.J. 861-1200

UPHOLSTERER
Experienced on All Phases — Tufting, etc.
Top pay for Top man, nice, small, clean shop — good working conditions.
Call: (212) UN 1-8414

CHEMICAL OPERATORS & HELPERS
No experience necessary. We will train. Good starting rates, excellent benefits. Plenty of overtime. No layoffs. Apply:
REICHOOLD CHEMICALS Inc.
Middlesex Ave. Carteret, N.J.
541-4201
An Equal Opportunity Employer

CHEMICAL/PLANT PRINTING INK
Experienced Weigher - Mixers - Roller Mill Operators wanted by fast growing company. Day/night shifts. Good working conditions, & benefits. Opportunity for advancement!
U.S. Printing Ink Corp.
East Rutherford, N.J.
Call: Mr. Hanlon
(201) 983-7106

Пам'яті союзного діяча та мецената Романа Карбівника

(В першу річницю смерті).

12 грудня 1968 року помер у Філадельфії на 71 році життя скромний, тихий, добродій — меценат, та видатний союзний громадсько-суспільний та й церковний діяч.

Покійний Роман Карбівник народився в селі Липня біля Дрогобича, а до Америки приїхав 1913 року 17-м студентом, якого відкинули з Дрогобицької гімназії за патріотизм та й любов до України. Приїхавши до міста Любим Філадельфії, молодий юнак негайно включився в громадську працю, а відтак працював для УНС, закладаючи новий відділ ім. Івана Франка, число 83, в якому став першим секретарем. В тому відділі покійний був повних 52 роки на різних посадах, включно з почесним головою. Був він активним в управлі Філадельфійської Округи, де не раз та й не два був спонсором різних союзних імпрес. Був він і делегатом багатьох конвенцій УНС, де завжди входив до різних конвенційних комісій.

Було б мильово думати, що покійний посвячував свій час і труд виключно для УНС, ні, він не падав ні часу, ні труду, ні здоров'я та й грошей для церковного та суспільно-громадського життя. Належав він до всіх чільних громадських установ, як ЗУ-АДК, УКС, НТШ і УВАН, і ніколи не жвавів цехних датків на ці установи, яких був спонсором, фундатором і меценатом.

Багато труду, часу і грошей віддав покійний церковній громаді УПЦеркви Князя Володимира у Філадельфії, де був довгими роками в церковному управлі на різних постах. Належав покійний і до інших місцевих організа-

Помер професор Володимир Винницький

В одному із монтреальських шпиталів по короткий нестачі кисню внаслідок славної пам'яті проф. Володимира Винницького на 84-му році дружелюбного життя. Приїхав він на світ у селі П'ятидні, біля Коломиї, Західної України, у 1885 році. Село П'ятидні було виключно о власністю батьків покійного Володимира.

Молодий Володимир, одинадцятирічний із своїх 13-х дітей. Закінчив народно і середню школу в Коломиї, а Університет в Чернівцях.

Після закінчення університетських студій учителював у Чернівцях та інших містах Зеленої Буковини та в Галичині в Яворові та Стрию. З наближенням червоної армії до Стрия покійний залишив рідну землю.

На еміграції, в Австрії, в Ляндскау, учив у таборній гімназії, а з приїздом до Канади у 1951 році замішав у Монтреалі і учителював на новозорганізованих курсах Українства.

Крім української католицької церкви належав до українського національного об'єднання і тут залишив упорядковану і скатологовану, разом із своїм братом, інж. Михайлом Звонком прекрас-

Ілля Гомоню

ХИТРА МАКІТРА

(Закінчення зі стор. 201)

треба старатися не бути овечкою і зміти перекрити-ти вояка. І я думаю, що я цього досягну!

От, наприклад, я розпару-вала зуття — щоб той злодій добре наморочився, шукаючи пари. Він, правда, і не шукав, забрав усі літаки, як с. Але ото ж буде сміху, як злама роздвинеться! Ну, що він буде робити з дванадцятьма літими черевиками? (Друге питання — а що я буду робити з дванадцятьма правими?) Або візьмим підкаси: кожному відомо, що штани зношуються в десять разів швидше, ніж підкаси, і тому вони більш важливі. В мого чоловіка і так повна шафа одовілених підкасів. Отже, злодій хай собі робить із підкасами, що хоче, а мій чоловік дістане з горняча штани і буде їх носити з тими підкасами, що злодій не схотів.

А вже найкраще з апаратами: як тепер злодій підшукас літак, таси і мотори до кращих камер! Це не просто, бо дема моделі вже і не продукуються, та й попаситися він може саме на цим! А вже ж нам багато легше підняти апарат до мотора або прожектор до паса, і пал'то до відрізаною рукава.

(Кінець)

Real Estate

STATEN ISLAND

бл. Нью Йорку — чудова

2-РОД. ВУЛІЯ

6 і 5 кімнат, 2 гаражі, великий город, недалеко укр. церкви і торговельного центру. Вигідний доїзд до Нью Йорку. Вудиний піамурований, а прекрасним стані. Лиш \$34,900. Прекрасне купно, якщо бажаєте українців за сусідів.
E. C. GIBA REAL ESTATE
Tel.: p-ni Marla Giba
(212) 981-4334

WE WILL RENT YOUR APARTMENT
We provide qualified tenants. Maximum rental income. No fee.
Market Realty — Realtor
114 Essex Street, Lodi, N.J.
Call (201) 843-2122
Ask Mr. Frank Bellino

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА,
20-го ГРУДНЯ 1969 р.

ПЛАНИСФІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 372 Вїдл. о год. 6-ї веч. в Igor Gol. 210 Чорч ауд. Проситись чл. прибути. На порядку дня: вибір нової управи на 1970 рік. — Софія Лопишин, рек. секр.

СТАТЕН АПЛАНД, Н. П. Річні збори В-ва св. Арх. Михайла 211 Вїдл. о год. 7:30 веч. На порядку: звіт управи і вибір нової на 1970 рік. С важні справи до пологордження. Проситись чл. прибути і вирішити вкладки. — Т. Соколовський, секр.

АСТОРИЯ, Н. П. Річні загальні збори В-ва св. о. Николая — 5 Вїдл. о год. 7 веч. в аудиторії укр. кат. церкви Чесного Хреста, 37-00 31-а Але. Проситись членство прибути і вирішити залеглі вкладки. — М. Хоманчук, секр.

НЕДІЛЯ,
21-го ГРУДНЯ 1969 р.

ДІТРОНТ, Мінн. Річні збори В-ва св. о. Николая — 175 Вїдл. о год. 1-ї по пол. в УНДом при вул. Мартін. На порядку нарад: звіт членів Управи, Копр. Комісії, делегатів до УНДому і УКСА, вибір управи на 1970 р. Збори відбудуться на годину пізніше без огляду на скількись присутніх. Я. Базок, гол. В. Папик, рек. секр. І. Смерка, фін. секр. М. Ярема, касир.

ДІТРОНТ, Мінн. Загальні річні збори В-ва св. І. Хрестителя — 292 Вїдл. о год. 1:30 по пол. в УНДом. На порядку дня: звіт управи, дискусія над звітами, вибір управи на 1970 р. плати праці на 1970 р. Після зборів прийняття для членів. — В. Терлецький, гол. П. Федик, фін. секр.

БОФАЛО, Н. П. Місячні збори В-ва св. о. Николая — 127 Вїдл. о год. 11:30 ранку в церковній залі при Фільм-орі Онейда вул. Проситись чл. прибути і вирішити залеглі вкладки. Принимання вкладок кожної неділі у вище згаданому часі і місці о год. 11:30 до 1-ї по пол. — І. Була, гол. п-ні М. Гаравус, фін. секр. п-ні М. Гаравус, касир.

ПАТЕРСОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 64 Вїдл. о год. 2:30 по пол. у Вінерського, 482 Мейн вул. Проситись чл. прибути і вирішити залеглі вкладки. — І. Вурний, секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОЮЗУ!

ПРОЦЯ
MALE

CHEVROLET MAN WANTED
Highly experienced service writer, able to do warranty claims etc. Excellent pay all benefits, pension. Contact BUD COLLIER Service Manager. Must read, write, speak good English.
Hoffman Chevrolet
425 Bloomfield Avenue
Bloomfield, N.J. (201) 748-8200

НА

- УРОДИНИ
- ІМ'ЯНИНИ
- СВ. МИКОЛАЯ
- РІЗДВО
- НОВИЙ РІК

передплатити для своїх ДІТЕЙ, ВНУКІВ ХРЕСНИХ ДІТЕЙ

дитячий журнал

„ВЕСЕЛКА“

Річна передплата 4.00 доларів

Передплатники, які до 31-го грудня п. р. заплатять наперед за два роки, одержать безплатно один річник — поодинокі числа — 3 попередніх років.

„СВОБОДА“

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303. USA

ЦІННИЙ ДАРУНОК

передплата

„СВОБОДИ“

для Ваших

Рідних, Приятелів

и Знайомих

Річна передплата 18.00 доларів

Замовлення, залучуючи чек або

моні ордер слати

„Svoboda“

81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам

УНСОЮЗУ

Повідомяємо Членів і Відділи УНСОЮЗУ, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСОЮЗУ мусить замкнути рахунки та зделопувати у банках гроші, одержані від Відділів.

не пізніше, як вполудне

31-го ГРУДНЯ 1969 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1969 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСОЮЗУ заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСОЮЗУ вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у СЕРЕДУ, 31-го ГРУДНЯ 1969 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізнатись з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному та конвенційному звітах.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

В книгарні „СВОБОДА“

МОЖНА ЗАМОВИТИ:

КАТІХІЗМ християнської віри для молоді і старших. Багато кольорових ілюстрацій. ст. 240. Перекладений, доповнений і приміснений до постанов II Ватиканського Собору — \$5.00
Богдан Лепкий: ПІД ЯЛИНКУ, ст. 104 — 1.50
Іван Франко: ЛИС МІКІТА — КАЗКИ. Тверда оправа, стор. 308 — 3.50
Леонід Глібів: БАПКИ (ілюстровані), ст. 64 — 2.25
М. Дмитренко: МИХАЙЛИК оповідання про юного розвідника УПА, ілюстрації, ст. 48 — 1.50
Десь Храплива: ОТАМАН ВОЛІА повість для молоді, ст. 211 — 2.50
Десь Храплива: НА ВЕСЕЛ БОЖИЙ РІК — декламатор для дітей — 1.50
Десь Храплива: ЧАРОДІЙНЕ АВТО, оповідання для дітей — 3.50
Десь Храплива: ПІСАНКА УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ — 1.50
Леонід Полтава: ЧЕРВОНА ШАПОЧКА. Музика Бескоровайного — 3.00

Надешть за книжки і 12 центів до кожного замовлення слати ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ до:

СВОБОДА

81-83 Grand Street, P.O. Box 346

JERSEY CITY, N.J. 07303

ТАРЗАН, Ч. 6292. Тарзан хоче скріпити владу вождів

ONCE GREAT CHIEFS PAID LITTLE ATTENTION TO WOMEN. BUT NOW WOMEN SEIZE GREATER AUTHORITY THAN CHIEFS! TROUBLE INCREASES!

WE'RE GOING TO MAKE CHIEFS IMPORTANT AGAIN. FRIENDS! THE BLACK MAGIC OF WOMEN HAS TOO LONG BEEN TRAIL-LOCK TO OUR PEACE!

Виславши свого післанця до ватажка могучих угандів, Тут, із запрошенням на „конференцію великих вождів“ без звичайних угандів, старий ватажок Гана приготується до міжплеменних зборів. Колись великі вожді приїжджали до нього до

„обія“ — мужів. Але тепер „обія“ — мужі захопили більшу владу за вождів! Зростають турботи!

Хочу, друже Гано, зробити вождів знову впливовими! Чорна магія знахарів надто довго була перешкодою на шляху до миру!